

ROMEINEN

7:13-25

Paulus beschrijft de strijd tussen het vernieuwde denken en de zonde die nog in het vlees woont.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/romeinen/7-13-25

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De wet onthult de ernst van de zonde	4 min	4
2	Bezwaren tegen Paulus' huidige ervaring	4 min	6
3	Alternatieve verklaringen van Paulus' strijd	4 min	8
4	De tegenwoordige tijd wijst op Paulus zelf	3 min	10
5	Ook geestelijke christenen kennen deze strijd	4 min	12
6	Vreugde in Gods wet en zuchten om het lichaam	3 min	14
7	De twee willen in de gelovige	2 min	15
8	Vlees en verstand vóór de bekering	4 min	16
9	Onze keuze voor God bepaalt onze identiteit	4 min	18
10	'Niet meer ik': wat de bekering veranderde	4 min	20
11	Struikelen is geen vrijbrief voor zonde	5 min	22
12	'Vleselijk' betekent leven in een lichaam	2 min	23
13	Het lichaam is verkocht onder de zonde	3 min	25
14	Bevrijding door de wet van de Geest	2 min	26

15	Zonde en Geest als zwaartekracht en lift	5 min	27
16	Vrijheid zolang we in de Geest wandelen	3 min	29
17	Leren wandelen zoals een kind leert lopen	2 min	30
18	Na het struikelen weer opstaan en groeien	3 min	31
19	Elke stap blijft afhankelijk van de Geest	2 min	32
20	Rechtvaardiging, heiliging en verheerlijking	2 min	33
	Om verder te lezen		34

1

De wet onthult de ernst van de zonde

We komen nu bij een van de beroemdste passages in Romeinen. En zoals bij de meeste beroemde passages is niet iedereen het erover eens wat deze passage betekent. Misschien is dat wel wat haar zo beroemd maakt — de controverses eromheen geven haar veel bekendheid. Maar ik denk ook dat ze beroemd is omdat je, wanneer je haar leest, zegt: "Nu spreek je taal die ik kan begrijpen, Paulus." Je hebt het gehad over vrij van de zonde leven en vrucht voor de heiliging, en ik kan je daar een beetje in volgen — zo hoort het te zijn. Maar hier, nu spreek je mijn taal. Je weet wat je moet doen, maar je doet het niet. Dat ben ik ten voeten uit. Dat is wat mensen zeggen wanneer ze dit lezen: nu is de Bijbel relevant. En toch, op welke manier is ze relevant? Wat probeert ze eigenlijk duidelijk te maken? Er zijn verschillende theorieën hierover, sommige lijnrecht tegenover elkaar, over wat Paulus hier doet. Laten we dus het hele gedeelte lezen, en dan zal ik het hebben over wat een aantal van die theorieën zijn, en daarna naar de passage zelf kijken om te zien welke theorie misschien de meeste steun vindt in de passage.

Laten we beginnen bij Romeinen 7:13:

Is dan het goede de oorzaak van mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft — opdat zij als zonde zichtbaar zou worden — door het goede voor mij de dood teweeggebracht, opdat door het gebod de zonde uitermate zondig zou blijken te zijn.

ROMEINEN 7:13

Onthoud even: wat was het dat goed was? Hij heeft net in het vorige vers gezegd:

Zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.

ROMEINEN 7:12

En toch had hij gezegd dat de zonde het gebruikte en hem doodde. Dat lijkt dus de vraag op te roepen: is dan wat goed is een oorzaak van de dood voor mij geworden?

Aan de ene kant diende het gebod wel een goed doel. Het bracht aan het licht hoe erg de zonde is. Maar natuurlijk deed het mij geen goed, want zoals hij zegt in vers 14:

Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

ROMEINEN 7:14-26

2

Bezwaren tegen Paulus' huidige ervaring

Waar heeft dit het nu over? Ik denk dat mensen, zonder enige aanwijzing die op het tegendeel wijst, wanneer ze deze passage lezen, aannemen dat Paulus het heeft over zijn eigen huidige ervaring. Tegen deze suggestie worden vanuit verschillende theologische kampen bezwaren ingebracht, om bepaalde redenen. Een van de problemen is dat Paulus in vers 14 zegt:

Ik ben vleselijk.

Is Paulus dan een vleselijke christen, of is hij een geestelijke christen? Waarom zou hij zeggen:

Ik ben vleselijk? Dit roept vragen op. Spreekt hij misschien in de persoon, of in de rol, van iemand die niet echt is zoals hijzelf, maar die daadwerkelijk vleselijk is? Beschrijft hij de worsteling van een vleselijk mens, niet zijn eigen worsteling? Dat is wat sommige mensen denken, omdat er in hoofdstuk 8, vers 6, staat:

Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede.

ROMEINEN 8:6

Het denken van het vlees is vijandschap tegen God. En dit klinkt als wat hij hier beschrijft. De vleselijk gezinde mens lijkt God niet te kunnen gehoorzamen. En hij zegt:

Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

ROMEINEN 7:14

Is het dus mogelijk dat hij iemand anders beschrijft, niet zichzelf? Of misschien zichzelf op een eerder moment in zijn leven? Dit zijn enkele van de theorieën die zijn geopperd, en dat komt doordat hij zei:

Ik ben vleselijk.

Nog iets anders is dat hij in vers 14 zei:

Ik ben aan de zonde verkocht.

Kan van een christen gezegd worden dat hij aan de zonde verkocht is?

U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

1 KORINTHE 6:20

Behoren we niet aan Christus toe? Is dit misschien een uitspraak die beter past bij de beschrijving van een ongelovige? Het klinkt in elk geval vreemd om Paulus te horen zeggen:

Ik ben vleeselijk, verkocht aan de zonde.

En daarom denken veel mensen dat hij het hier niet heeft over zijn werkelijke ervaring als volwassen christen. Hij heeft het ofwel over zijn leven van vóór zijn bekering, of over zijn vroegere, meer vleeselijke fase als christen, maar hij heeft het niet over zichzelf zoals hij nu is, als geestelijk mens. Dat is wat zij zeggen.

En er is nog een reden om hem niet zo te lezen dat hij spreekt over de strijd die hij nu, in zijn volwassen christenleven, voert — dat wil zeggen, om het niet letterlijk te nemen. Die reden is dat hij in hoofdstuk 6... in hoofdstuk 6, vers 12, zei:

Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.

ROMEINEN 6:12

En in vers 14:

Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

ROMEINEN 6:14

Nu zeggen ze dat dit klinkt alsof Paulus zichzelf beschrijft als iemand over wie de zonde heerschappij heeft. Er staat immers in Romeinen 7:25:

Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

ROMEINEN 7:26

Het klinkt alsof hij een slaaf van de zonde is, dat de zonde heerschappij over hem heeft, enzovoort. Dus sommige dingen die Paulus eerder zei, en ook dingen die we gewoon weten over Paulus, en zelfs een paar dingen die hij later in hoofdstuk 8 zal zeggen, hebben veel mensen ertoe gebracht te geloven dat deze passage niet naar de letter genomen kan worden. Naar de letter genomen lijkt Paulus in de tegenwoordige tijd over zichzelf te spreken. Maar kunnen we werkelijk geloven dat Paulus zulke dingen over zichzelf zou zeggen in zijn volwassen christenleven? En dus hebben veel mensen gedacht: nee, hij heeft het over iets anders.

3

Alternatieve verklaringen van Paulus' strijd

Enkele van de theorieën die naar voren zijn gebracht, zijn de volgende. Ten eerste, dat Paulus de frustratie beschrijft van zijn leven vóór zijn bekering, als Farizeeër, voordat hij tot geloof kwam, omdat hij als Farizeeër op een bepaalde manier behagen schepte in de wet van God. Hem was de wet van God geleerd. Hij was ijverig voor de wet van God. En toch, omdat hij Christus niet had, was hij niet in staat ernaar te leven, totdat hij Christus vond. Dus sommige mensen geloven dat Paulus hier verwijst naar zichzelf in de dagen vóór zijn bekering, specifiek als een Farizeeër die de wet liefhad maar hem niet kon houden.

Een andere veelgehoorde theorie is dat hij spreekt over iemand die wel christen is, maar nog niet geestelijk leeft. Deze vleselijke christen heeft iets extra's nodig, en Paulus zou dat in hoofdstuk 8 aanbevelen. Afhankelijk van wie deze theorie aanhangt, denken sommigen dat dit iemand is die nog niet de volledige heiliging heeft ontvangen, een christen die weet dat hij heilig zou moeten leven maar dat niet kan, en die de ervaring van de volledige heiliging nodig heeft, het tweede genadewerk. Of een pinksterchristen zou het misschien iets anders zien en zeggen dat dit iemand is die niet gedoopt is met de Geest. Hij heeft de kracht van de Geest niet. Jezus zei:

maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

HANDELINGEN 1:8

en hij lijkt zwak. Hij heeft wel het verlangen om te doen wat goed is — hij zegt:

Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar de kracht om het goede te doen, vind ik niet.

ROMEINEN 7:18

— dus sommigen zouden zeggen dat dit verwijst naar een christen die nog niet de doop met de Heilige Geest heeft ontvangen. Of, voor mensen die in geen van beide kampen zitten, zouden ze gewoon kunnen zeggen dat dit een vleselijke christen is die zijn leven op orde moet krijgen, moet opgroeien in de Heere, en een geestelijke christen moet worden. Hoe dan ook, het is niet Paulus in zijn huidige toestand, want toen hij dit boek schreef was hij een geestelijke christen en zou hij zichzelf niet op deze manier beschrijven, zo zeggen ze ons.

Dat is dus nog een kant van wat mensen doen — ze zoeken alternatieven. Ten eerste dat het hier om Paulus als farizeeër gaat. Ten tweede, dat het een christen is die vleselijk is en iets meer nodig heeft — hetzij gewoon opgroeien, hetzij de volledige heiliging ontvangen, hetzij de doop met de Geest ontvangen, of iets anders. Verschillende mensen, verschillende kampen, hebben hun eigen manieren om precies te bepalen wat er ontbreekt in het leven van deze persoon. Maar volgens deze opvatting beschrijft hij niet het normale christenleven, maar misschien het gemiddelde. De norm is beter dan dat. De lat ligt hoger dan dat. Er is meer mogelijk dan dit. Maar de gemiddelde christen bereikt ze eigenlijk niet. Dit is misschien een christen die zijn voorrechten niet ten volle benut. Zo zeggen sommigen.

En dan is er nog een theorie, en dat is dat hij eigenlijk in zichzelf het menselijk geslacht verpersoonlijkt, of misschien zelfs het Joodse volk. Hij zegt in wezen: mensen in het algemeen, of Joden in het algemeen, zijn zo als ik — ik neem de rol aan van een Jood of van een vertegenwoordiger van het menselijk geslacht. En het menselijk geslacht heeft

in wezen niet het vermogen om te doen wat goed is, zelfs al hebben ze een zeker intuïtief besef van goed en kwaad. Ze hebben eigenlijk niet de kracht om het te doen. Ze moeten behouden worden. In zekere zin zou het dus een onbekeerd persoon kunnen zijn, of een vleselijk persoon, of wat dan ook — een soort abnormaal persoon, in elk geval geen normaal geestelijk persoon.

4

De tegenwoordige tijd wijst op Paulus zelf

Dit zijn alle theorieën. Ondanks al deze theorieën, en de bezwaren die ze hebben tegen de eerste suggestie — waarbij de eerste suggestie is dat Paulus spreekt over iets waarmee hij zich zelfs op dat moment in zijn leven kon identificeren — zijn er verschillende dingen om in overweging te nemen, die er mogelijk op wijzen dat we onze eerste indruk moeten volgen: dat Paulus werkelijk spreekt over een normale christen, zichzelf inbegrepen.

Waarom zouden we dat denken? Er zijn hier verschillende dingen om exegetisch te overwegen. Eén ervan is dat hij in de verzen 5 tot en met 13 autobiografisch spreekt, in de verleden tijd. Vooral in vers 7 zegt hij:

Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de wet niet zei: U zult niet begeren.

ROMEINEN 7:7

Dat is verleden tijd. In vers 8 zegt hij dat

De zonde bracht allerlei kwaad in mij teweeg. De zonde was dood.

ROMEINEN 7:8

— dat is verleden tijd.

Ik nu leefde voorheen zonder wet, maar toen het gebod kwam, is de zonde weer levend geworden. Ik echter ben gestorven. En het gebod, dat tot leven had moeten leiden, bleek voor mij de dood te betekenen. Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood.

ROMEINEN 7:9-11

Dat is verleden tijd. Er staat hier bepaald autobiografisch materiaal over Paulus, in de verleden tijd, maar plotseling verandert dat naar de tegenwoordige tijd. Vers 14:

Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.

ROMEINEN 7:14

Ik heb dit probleem:

Wat ik namelijk teweeegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.

ROMEINEN 7:15

Het verandert dramatisch van de verleden tijd naar de tegenwoordige tijd. Dit is het eerste en meest voor de hand liggende dat iemand zal opmerken. En het wekt zeker de indruk dat als hij in de eerdere verzen in de verleden tijd over zichzelf sprak, en hij nu in de tegenwoordige tijd over zichzelf spreekt, hij nog steeds over zichzelf spreekt, maar nu iets anders beschrijft dan toen. Dat is iets waarmee rekening gehouden moet worden. Als we willen zeggen dat Paulus het niet over zijn huidige ervaring heeft, dan moeten we verklaren waarom hij overschakelde van de verleden naar de tegenwoordige tijd. Misschien zijn daar afdoende antwoorden op, maar we moeten die vraag zeker beantwoorden, anders kunnen we de mogelijkheid niet negeren dat hij het over zichzelf heeft in zijn geestelijk leven.

5

Ook geestelijke christenen kennen deze strijd

Een tweede overweging is dat het realistisch is om te zeggen dat Paulus het op dit moment over zichzelf heeft. Ben je ooit een christen tegengekomen, hoe geestelijk ook, die zich hier niet in herkende? We zouden kunnen denken dat Paulus de superchristen is, de enige man die zich hier niet in kon herkennen. Maar alle mensen die ik ken, op welk niveau van geestelijkheid dan ook, zeggen wanneer ze dit lezen: 'Ja, ik leef ook niet naar mijn verlangens.' Het zegt namelijk niet dat hij een volslagen verdorven seriemoordenaar is. Hij zegt alleen: 'Ik weet dat ik deze maatstaf heb voor wat ik wil doen, en ik schiet tekort ten opzichte van die maatstaf.' Nu kan zijn maatstaf buitengewoon hoog zijn, en zijn tekortschieten kan nog steeds een heel hoog niveau van gedrag zijn, maar net onder de volmaakte maatstaf. Hij zegt niet: 'Ik zwelg voortdurend in de zonde.' Hij zegt zelfs niet hoe vaak hij zondigt.

Hoe geestelijker een mens is, hoe scherper zijn verlangen naar volmaaktheid wordt geslepen, want hoe meer je op God gericht bent — hoe geestelijker je bent — hoe meer je heiligheid, goedheid en gerechtigheid waardeert, en hoe meer je God wilt behagen, enzovoort. En dus geldt: iemand die God nauwelijks kent en niet erg geestelijk is, stelt voor zichzelf misschien een maatstaf die boven wat hij bereikt uitstijgt, maar die maatstaf ligt niet zo hoog. Maar hoe geestelijker je bent, hoe meer je onderkent wat je geestelijke plichten zijn, hoe meer je beseft waar de lat ligt. En je kunt buitengewoon geestelijk zijn, je heel goed gedragen en, naar menselijke maatstaven, heel rechtvaardig zijn, maar niet zo rechtvaardig als God — je presteert niet zo goed als je zou willen en als je graag zou willen.

Er is een zin waarin Paulus misschien niet betoogt dat hij een zondig mens is, maar veeleer dat hij, zelfs als hij een geestelijk mens is, meer weet dan hij waarmaakt. Hij voldoet niet aan de hoge maatstaf die hij zou willen. Dat is niet onrealistisch. Ieder geestelijk mens zou dat van zichzelf zeggen, en niet om nederig te lijken. Hij zou het zeggen omdat hij juist die strijd kent. Ze weten dat ze niet aan de volmaaktheid voldoen. Er is dus alle reden om te zeggen: waarom zou hij het niet over zichzelf kunnen hebben? Iedereen anders zou dit kunnen schrijven en het over zichzelf kunnen hebben. Waarom hij dan niet?

Weer een andere overweging is dat als je dit opvat als een beschrijving van een normaal christelijk leven, ook van hemzelf, dat prachtig zou aansluiten bij wat hij zegt in Galaten 5:17. Bedenk dat Galaten en Romeinen theologisch heel dicht bij elkaar liggen. In Galaten 5:17 zegt hij:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

Welnu, dat klinkt als Romeinen 7 in een notendop. Mijn geest wil het ene, mijn vlees wil iets anders. Er is daar een tegenstelling, er zijn tegenstrijdige verlangens, en ik doe uiteindelijk niet wat ik wil doen. En toch zegt Paulus dat dit ook zo is bij zijn lezers. Zij zijn christenen. En zo is het nu eenmaal met christenen.

Ook weten we dat Paulus zich in 1 Timotheus 1:15 heel bewust was van zijn zondigheid. Hij zegt:

Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben.

1 TIMOTHEÛS 1:15

Paulus had niet het gevoel een volmaakt mens te zijn; hij had het gevoel de voornaamste van de zondaars te zijn. Nu zouden we natuurlijk kunnen zeggen dat hij vooral dacht aan zijn zonden van vóór zijn bekering, en hij had kunnen zeggen: 'Ik was de voornaamste, en Jezus is gekomen om zondaars te redden, en ik was de voornaamste van hen.' Maar hij zegt:

Ik ben de voornaamste.

En het kan gewoon zijn dat hij wist dat de zonde, die hem beheerste voordat hij christen werd, nog steeds in zijn vlees aanwezig is en onder de duim gehouden moet worden, bedwongen moet worden. Maar hij wist van zichzelf dat hij een zondaar was.

6

Vreugde in Gods wet en zuchten om het lichaam

Deze persoon nu heeft, volgens vers 22, vreugde in de wet van God, en toch heeft de onwedergeboren mens dat niet. In hoofdstuk 8, vers 5, staat er:

Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest. Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede. Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet.

ROMEINEN 8:5-7

Het vleselijke denken is vijandschap tegen God. Maar de beschrijving in hoofdstuk 7, vers 22, is van iemand die vreugde heeft in de wet van God, in zijn innerlijke hart.

Verder verrast hij ons in vers 25, aan het einde van dit hoofdstuk, want hij heeft net daarvoor in vers 24 een doordringende vraag gesteld:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

ROMEINEN 7:24

Wie zal mij verlossen uit deze vreselijke toestand, deze totale frustratie en gebondenheid aan de zonde? Wie gaat dit oplossen? En je denkt dat je het antwoord hebt in vers 25:

Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

ROMEINEN 7:25

Dus je zegt: mooi, we hebben de oplossing daarvoor gevonden. Maar dan zegt hij:

Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

ROMEINEN 7:26

Wacht eens, hoe is dat nu beter dan wat er eerst was? Waarom verheugt hij zich in Christus Jezus als Verlosser, terwijl hij, nadat hij dat gezegd heeft, zegt dat de situatie nog steeds hetzelfde is? Zelfs nadat Christus mijn oplossing is geworden, merk ik nog steeds dat ik met mijn verstand geneigd ben de wet van God te dienen, zoals Paulus in vers 22 zei, maar met mijn vlees de wet van de zonde, zoals hij in vers 23 zei.

Bovendien zegt Paulus in Romeinen 8:23:

En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

ROMEINEN 8:23

Nu zijn we aan het zuchten in onszelf. Waarom hebben we pijn? Lichamelijke pijn? Wel, sommige mensen wel, maar niet allemaal. Paulus verkeerde op dat moment waarschijnlijk niet eens per se in lichamelijke pijn. Waar zucht hij dan over? Hij zucht over deze ellendige mens die ik ben.

In afwachting van de verlossing van het lichaam zuchten we in onszelf. En niet alleen de vleselijken onder ons, maar ook zij die de Geest hebben. Wij die de eerstelingen van de Geest hebben, wij zuchten.

Het klinkt alsof hoofdstuk 7 een voorbeeld is van dat zuchten, en daarom niet in tegenspraak is met hoe Paulus het christelijke leven in het algemeen zou begrijpen.

7

De twee willen in de gelovige

Dan is er ook nog dit. In de verzen 17 en 20 schokt hij ons opnieuw enigszins. In vers 17 zegt hij:

Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont.

ROMEINEN 7:17

In vers 20 zegt hij:

Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont.

ROMEINEN 7:20

Het klinkt alsof hij hier de verantwoordelijkheid een beetje van zich afschuift. Ik zondig, maar ik ben het niet, het is gewoon de zonde in mij. Het klinkt bijna alsof hij zegt: ik ben niet schuldig, het is niet mijn probleem. Het is gewoon zonde. Geef de zonde de schuld, niet mij.

Nu, dat is niet precies wat hij doet, hoewel er wel een element van is dat we moeten overwegen, want hij zegt echt wat hij bedoelt. Maar wat bedoelt hij dan? Hij lijkt te bedoelen dat ik twee willen heb. De ene is van mij, en de andere is er een die ik niet gekozen heb. Degene die ik kies, is degene die in mijn denken zit, de wet van mijn denken. Ik heb vreugde in de wet van God met mijn innerlijke mens. Die kies ik. De wet die in mijn leden zit, die kwam met de uitrusting mee. Daar heb ik niet om gevraagd, maar het is een andere wet. Het is een ander denken. Ik heb twee stelsels van verlangens, en de reden dat ik dit zuchten ervaar, is omdat ik eigenlijk aan Gods kant sta. En mijn lichaam is niet veranderd. Het heeft nog steeds diezelfde zonde erin die het had voordat ik christen werd, en zal hebben totdat het verlost is. Het is de verlossing van het lichaam waarnaar we zuchten, in hoofdstuk 8, vers 23.

8

Vlees en verstand vóór de bekering

Laat me je hier nu iets over laten zien. Als je naar Efeze 2 kijkt, beschrijft Paulus de toestand van de verlorenen, zelfs onze eigen toestand toen wij verloren waren. En in Efeze 2 vers 3 zegt hij:

onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen.

EFEZE 2:3

Ook wij hadden ooit die natuurlijke vervreemding van God, omdat we de begeerten van het vlees en van het denken vervulden. In het Grieks staat hier letterlijk: 'de willen van het vlees en van de gedachten'. Er zijn twee willen in de mens: de wil van zijn vlees en de wil van zijn denken.

Toen we verloren waren, vervulden we ze allebei tegelijk. Waarom? Omdat mijn verstand aan dezelfde kant stond als mijn vlees. Door in zonde te leven en de begeerten van het vlees te vervullen, vervulde ik ook de wil van mijn vlees, maar dat was tegelijk de wil van mijn verstand. Er was geen conflict. Ik streefde er niet naar om de wil van mijn vlees te overwinnen. Mijn verstand liep precies gelijk op met mijn vlees. Ik was vleselijk gezind. Ik richtte mij op de dingen van het vlees. En daarom, toen ik een zondaar was, gehoorzaamde ik de wil van mijn vlees en van mijn verstand, omdat ze niet met elkaar in strijd waren. Maar wat gebeurt er wanneer je je bekeert? Wat betekent het woord 'bekeren'? Bekeren betekent dat je van gedachten verandert. Wanneer je een christen wordt, verander je van gedachten, maar je vlees verander je niet. Voordat je een christen bent, zijn de wil van je vlees en de wil van je verstand gelijk aan elkaar. Wanneer je een christen wordt, bekeer je je en verander je van gedachten, en ben je het niet meer eens met de wil van het vlees. Nu ontstaat er een conflict dat er eerst niet was, want je vlees blijft dezelfde dingen willen die het voorheen wilde, maar je verstand zegt nu: nee, ik wil God gehoorzamen. En dit is dus de reden waarom christenen een conflict hebben dat niet-christenen vaak niet hebben, want wij zondigen en zij zondigen, maar wij willen het niet. Zij willen het wel. Hun verstand en hun vlees willen dezelfde dingen. Zij hebben dezelfde wil. Maar Paulus beschrijft een situatie waarin iemand zich heeft bekeerd en zijn verstand de wet van God wil gehoorzamen. Hij verlustigt zich in de wet van God. Hij stemt niet meer in met de zonde. Hij haat het wanneer hij zondigt. En hij zegt eigenlijk: als ik doe wat ik haat, dan ben ik dat niet die het doet. Mijn vlees heeft nog steeds deze zonde die wil wat het wil, maar ik heb de kant van God gekozen. Ik heb mijn denken veranderd, mijn overtuigingen, mijn richting. Ik kies ervoor om met God mee te gaan, en daarom

ben ik niet degene die zondigt. Er is iets in mij dat zondigt, en dat moet ik onder controle krijgen. Maar God weet wie ik ben. Ik ben wie ik ben in mijn denken. Ik haat de zonde. Ik heb de wet van God lief. Ik wil een heilig leven leiden. Dat is wie ik ben. Waarom doe ik deze dingen dan? Dat is eigenlijk niet wie ik ben. Het is iets dat in mijn leden zit. Ik heb de wet van mijn verstand veranderd. Ik heb nog geen kans gekregen om de wet van mijn vlees te veranderen. Maar ik kijk ernaar uit. Ik zucht in de verwachting van de verlossing van mijn lichaam, want dan zal ook dat veranderd zijn.

9

Onze keuze voor God bepaalt onze identiteit

Ondertussen leef ik in de spanning tussen het feit dat één wil van mij is veranderd en de andere niet. Voordat ik een christen was, had ik twee willen, maar die liepen op hetzelfde spoor, in dezelfde richting. Nu heb ik er een omgedraaid, maar de oude gaat nog steeds in dezelfde richting. Het is alsof we op ramkoers liggen, trekkend in twee verschillende richtingen. Mijn verstand heeft ervoor gekozen om God te volgen, en dat is wat bepaalt wie ik ben. Ik ben wie ik kies te zijn. Mijn identiteit wordt bepaald door mijn keuze om God te volgen. Wanneer God mij ziet, weet Hij dat ik van Hem ben.

En aan het einde van het hoofdstuk, wanneer hij zegt:

Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

ROMEINEN 7:26

En het volgende vers zegt:

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:1

Waarom? 'Daarom' -- vanwege wat? Omdat God weet dat mijn verstand Hem ten dienste staat. Mijn persoonlijkheid, wie ik ben, alles wat ik over mezelf te zeggen heb, is naar Hem toe gekeerd, en dat weet Hij. En daarom veroordeelt Hij mij niet. Maar het feit dat Hij mij niet veroordeelt, betekent niet dat ik dan maar in zonde ga leven, want

de reden dat Hij mij niet veroordeelt, is dat ik de zonde haat. Dus waarom zou ik er dan in blijven leven? Doorleven in de zonde is niet wat ik wil. Als het was wat ik wilde, dan zou ik niet aan Gods kant staan. Juist het feit dat ik aan Gods kant sta, maakt dat ik het haat. En hij zegt dat zelfs het feit dat ik het haat, mij vertelt dat ik aan Gods kant sta.

Hij zegt in vers 20:

Als ik nu doe wat ik niet wil doen... Wel, wie is het dan die dat niet wil doen? Ik ben het die het niet wil doen. Als ik uiteindelijk doe wat ik niet wil doen, betekent dat dat ik niet bereid ben om dat te doen. Mijn overtuigingen zijn ertegen. Iets in mij laat mij het doen. Ik ontdek een wet in mijn leden die mij in gebondenheid brengt. Mijn lichaam doet dingen die het niet hoort te doen. Maar daar ben ik het niet mee eens. Ik haat het. En het feit dat ik het haat, vertelt echt wie ik ben. Ben ik iemand die in opstand is tegen God, of ben ik iemand die God liefheeft, een volgeling van God, die een gebondenheid heeft die hij op de een of andere manier moet overwinnen? Nu moet ik het inderdaad overwinnen, en als mijn hart werkelijk van God is, zal ik toch vastbesloten zijn om dat te doen, omdat ik de zonde haat.

Je gaat niet je hele leven met hoofdpijn rondlopen als je de macht hebt om ervan af te komen. Als je een aspirientje kunt nemen en de pijn gaat weg, dan ga je niet de rest van je leven met hoofdpijn leven. Je gaat er gewoon vanaf. Zo ook met zonde. Als je zonde haat, dan ga je niet gewoon zeggen: ach, het ben ik toch niet, het is alleen maar de zonde in mij, dus het maakt niet uit. Het maakt wél uit. Ik haat het. En als ik het haat, ben ik vastbesloten om ervan af te komen. Maar hoe? Het belangrijkste wat hij ons hier vertelt is dit: hoewel ik de zonde niet voor honderd procent overwonnen heb in mijn leven, ben ik niet veroordeeld, want God weet dat ik met mijn verstand Zijn wet dien. Hij weet dat ik mij verheug in Zijn wet. Hij weet wat mijn keuze is. Hij weet op grond van mijn keuze en de wil van mijn verstand wie ik ben. Hij weet ook dat mijn vlees een eigen wil heeft, een wet erin die mij in gebondenheid brengt, en Hij zal mij ook daarvan verlossen. Dat is nog niet volledig gebeurd, en de oplossing zal drievoudig zijn, zoals we zullen zien in hoofdstuk 8. Het is een drievoudige overwinning.

10

‘Niet meer ik’: wat de bekering veranderde

Maar let op het volgende: in die twee verzen die ik heb voorgelezen, vers 17 en vers 20, zie je dat ze allebei de uitdrukking 'niet meer' bevatten. In vers 17 staat er:

Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont.

ROMEINEN 7:17

en in vers 20:

Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont.

ROMEINEN 7:20

Niet meer -- wat betekent dat? Het betekent dat het ooit wél zo was. Er was een tijd dat ik het was die dit deed, maar dat is niet meer zo. Er is iets veranderd. Ik verkeer niet meer in mijn oorspronkelijke zondige toestand, want toen was ik degene die het deed. Ik ben het niet meer. Ik ben nu bekeerd. Er is iets veranderd. Ik verkeer niet meer in mijn oorspronkelijke toestand. Er is hier een verandering. Wat er veranderd is, is niet dat ik nu een volmaakt leven leid, maar wat er veranderd is, is dat ik nu vastbesloten ben om dat te doen. God kent die vastberadenheid, en Hij rekent mij dat aan als trouw, en daarom als gerechtigheid. Daarom is er geen veroordeling. Hij weet dat ik Hem trouw ben.

Weet je nog wanneer Jezus tegen Zijn discipelen zei:

En Hij kwam bij de discipelen en trof hen slapend aan en Hij zei tegen Petrus: Kon u dan niet één uur met Mij waken? Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

MATTHEÛS 26:40-41

En dat deden ze niet. Dat was een rechtstreeks gebod dat ze overtraden. Hij gaf hun een rechtstreeks gebod:

Waak, blijf wakker en bid met Mij. En ze deden het niet. Ze vielen in slaap. Wat zei Hij daarover? Hij zei:

De geest wil wel, maar het lichaam is zwak. Met andere woorden: je wilt het goede doen. Dat weet Ik. Ik weet dat jouw geest gewillig is. En Ik weet dat je gewoon in slaap valt en daardoor Mijn gebod overtreedt, niet omdat je in opstand bent, maar omdat je er niets aan kunt doen. Je bent zwak. Jouw vlees is zwak.

Dit is, denk ik, het bewijs dat God ziet wat je gekozen hebt, en in zeer grote mate telt die keuze zwaarder dan wat dan ook bij het bepalen of Hij je als de Zijne beschouwt of niet. Heb je voor Hem gekozen? Is jouw verstand aan Zijn kant? Nou, natuurlijk wil je ook je vlees onder controle krijgen. Je wilt rechtvaardig leven. Christenen willen dat en doen dat ook. Maar hoe je dat moet doen, is nog niet aan de orde gekomen. Eén ding is duidelijk: de wet gaat het niet doen, want hij had de wet en hij kon er niet naar leven. Er moet dus een andere oplossing zijn dan de wet, en die zullen we vinden. Hij gaat die geven. Maar ondertussen, zolang wij deze overwinning nog niet volledig hebben, zijn we niet veroordeeld, omdat God beseft dat dit een strijd is die wij voeren.

Weet je, als iemand zegt: man, ik heb echt moeite met de verleiding om dronken te worden, ik heb echt moeite met homoseksuele verlangens, of wat dan ook, dan denk ik: goed, ik ben blij dat je ermee worstelt. Je zou ertegen moeten worstelen. Als je worstelt, sta je aan Gods kant. Het is pas wanneer je stopt met worstelen, wanneer je besluit: ach, het is prima, ik ga hier gewoon in mee, ik neem gewoon de weg van de minste weerstand, ik ga me gewoon bedrinken, ik ga gewoon bezwijken voor de verleiding, ik ga gewoon mijn vlees volgen -- dán zit je in de problemen, want dan worstel je niet meer. Het christelijk geloof is een strijd. Je hebt verlangens. Soms overwinnen ze je zelfs.

11

Struikelen is geen vrijbrief voor zonde

Ik denk niet dat Paulus vaak zondigde. Ik denk niet dat geestelijke christenen dat doen. Ik denk dat geestelijke christenen een zeer rechtvaardig leven kunnen leiden, vooral met de rijkdom van de Geest die Paulus in het volgende hoofdstuk ter sprake gaat brengen. Dit wil niet zeggen dat wij gedoemd zijn hopeloze zondaars te zijn. Het betekent dat God weet dat wanneer wij als christenen zondigen, dat eigenlijk niet is wat we willen.

Jakobus zegt dat in Jakobus 3:2. Hij zegt:

Want wij struikelen allen in veel opzichten. Als iemand in woorden niet struikelt, is hij een volmaakt man, die bij machte is om ook het hele lichaam in toom te houden.

JAKOBUS 3:2

Wat is nu struikelen? Struikelen is vallen. Struikelen is iets wat per ongeluk gebeurt. Struikelen is beschamend voor wie struikelt. Ze willen het niet. Niemand staat 's ochtends op en denkt: ik ga vandaag maar een paar keer struikelen voordat ik bij mijn auto ben. Niemand wil struikelen. Struikelen gebeurt door zwakheid of onzorgvuldigheid of zoiets, en die dingen zijn in ons aanwezig. Wij zijn soms onzorgvuldig, wij zijn soms zwak. Jakobus zegt:

We struikelen allemaal op veel manieren. Hij sloot zichzelf in bij dat 'wij allen' -- Jakobus de apostel, destijds de belangrijkste leider van de gemeente in Jeruzalem. Hij zegt dat wij allen struikelen.

Maar niemand pleit ervoor om struikelen normaal te maken, zie je. Als je over straat loopt en met iemand praat, en je struikelt over een scheur in het trottoir en je valt, dan sta je niet op en zeg je: nou, dat is prima, dat is prima. Sterker nog, dat ga ik voortaan regelmatig proberen te doen. Nee, niemand pleit ervoor om struikelen normaal te maken. Struikelen is een gebrek en niemand houdt van struikelen. Het doet pijn, het is gênant, het is beschamend. Struikelen gebeurt, maar je wilt het niet. En Jakobus zei: in veel dingen doen we dat allemaal.

Dit is nu geen excuus om te zondigen, maar snap je, wie met zijn hart op God gericht is, wil geen excuus voor het zondigen. Dat is nou net het punt. Heel veel mensen lezen wat Paulus zegt en denken: oh, dan kan ik toch gewoon zondigen, want ik ben het niet, het is de zonde die in mij woont. Ik ben echt een christen, maar ik ga toch gewoon zondigen. Christenen zeggen dat niet. Christenen zeggen niet: nou, dan ga ik toch maar gewoon zondigen. Als je dat zegt, dan ben jij niet degene over wie hij het heeft. Je hebt geen vreugde in de wet van God als je zegt: nou, misschien kan ik er nu mee weggkomen dat ik zondig, want ik ben het niet, het is de zonde. Zodra iemand dit gebruikt als excuus om te zondigen, laat hij daarmee zien dat hij niet die persoon is. Hij is niet degene over wie hij het heeft. De persoon over wie hij het heeft, wil niet zondigen. Hij haat de zonde. Hij zondigt uit zwakheid en uit onoplettendheid en dergelijke, en hij is op zoek naar een manier om ermee te stoppen. In Romeinen 7 legt hij niet echt uit hoe je ermee stopt, maar dat doet hij wel in hoofdstuk 8. We zijn nog niet klaar, maar we zijn heel realistisch. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat Paulus het hier niet over zichzelf heeft. Ik vermoed dat Paulus veel minder struikelde dan ik, misschien wel veel minder dan welke geestelijke man dan ook die vandaag de dag leeft. Maar er is geen reden om te geloven dat hij nooit struikelde. Jakobus zei dat hij struikelde, en Jakobus is een heilig man en een apostel. Ik betwijfel dus of Paulus zou zeggen dat hij nooit struikelde. En als hij wel struikelde, dan kon hij Romeinen 7 schrijven. Ik wilde niet struikelen. Ik hou niet van struikelen. Ik wil het altijd goed doen. Af en toe struikel ik. Dat maakt me geen slecht mens. Het betekent dat ik een zwak mens ben en dat ik het beter moet doen. Maar ondertussen is er geen veroordeling, omdat God weet dat ik aan Zijn kant sta. Ik sta niet aan de kant van de vijand. De vijand heeft nog een soort lasso om mijn benen, en ik ben weleens gestruikeld en gevallen, maar God weet dat ik dat ding in een oogwenk zou doorsnijden als ik kon. Ik wil dat niet. Ik bedoel, de manier waarop je hierop in je hart reageert, laat zien of jij de persoon bent die hij beschrijft. Ik denk dat het ook op hem van toepassing zou zijn.

12

‘Vleselijk’ betekent leven in een lichaam

Nu zou je kunnen zeggen: wacht even, dat beantwoordt de vraag niet. Waarom zegt hij dan:

Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

ROMEINEN 7:14

Nou, dat is het. Het woord vleselijk betekent 'van vlees', of 'belichaamd', besloten in een lichaam van vlees. Het is geen geestelijke beoordeling. Nu is het waar dat hij in hoofdstuk 8 spreekt over vleselijk gezind zijn. Dat is niet wat hij zegt dat hij is. Hij is in zijn innerlijke mens juist geestelijk gezind. Hij heeft de wet van God lief. De vleselijke mens niet. De vleselijk gezinde mens niet. Maar zelfs de geestelijke mens is ingesloten in vlees. Vleselijk betekent dat ik van vlees gemaakt ben, en dat is eigenlijk waar de meeste van mijn problemen vandaan komen. Ik ben niet vleselijk gezind, want hij zegt in hoofdstuk 8, vers 6:

Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede.

ROMEINEN 8:6

Nee, hij is geestelijk gezind, en dat is leven en vrede. Hij zegt in vers 7:

Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet.

ROMEINEN 8:7

Paulus' gezindheid is geen vijandschap tegen God. Hij beschrijft in hoofdstuk 7 niet iemand wiens gezindheid vijandig staat tegenover God. De vleselijke gezindheid jaagt de dingen van het vlees na. De gezindheid die in hoofdstuk 7 beschreven wordt, jaagt de dingen van God na, niet het vlees, maar wordt af en toe door het vlees aan het struikelen gebracht. Ik ben vleselijk. Ik heb een fysiek lichaam. Ik heb menselijk vlees. Ik heb de Adamitische natuur. Ik heb die dingen die me doen struikelen. Hij zegt niet dat ik een van die vleselijke christenen ben die een vleselijke instelling en vleselijke waarden en vleselijke compromissen in zijn leven heeft. Dat is niet hetzelfde. Als er staat 'ik ben vleselijk' — als we iemand vleselijk noemen, bedoelen we meestal dat hij

een ongeestelijk mens is. Maar alle mensen, hoe geestelijk ook, zijn vleselijk als ze een lichaam hebben. Ze hebben fysiek vlees, en vleselijk betekent gewoon dat ik van vlees ben. Ik ben van vlees gemaakt. Daar kan ik niet omheen.

13

Het lichaam is verkocht onder de zonde

En wat dan met vers 14, waar hij zegt:

Verkocht aan de zonde. Hoe kan een christen omschreven worden als verkocht onder de zonde? Welnu, Paulus maakt hier vaak een onderscheid tussen het lichaam en hemzelf, en het is inderdaad zijn lichaam dat verkocht is onder de zonde, niet hijzelf als mens, maar hij als lichaam. En daarom zegt hij in hoofdstuk 8, vers 23, dat hij uitziet naar de verlossing van zijn lichaam. Hij wil vrijgekocht worden uit deze slavernij. Deze zonde zit nog steeds in zijn lichaam. Zijn lichaam is door Adam verkocht aan de zonde. Maar de tijd komt dat ik vrijgekocht zal worden van die zonde. Nu ben ik in andere opzichten al verlost, maar mijn lichaam is nog niet verlost. En daarom zegt hij:

En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

ROMEINEN 8:23

Intussen is ons lichaam verkocht onder de zonde. In vers 25 van hoofdstuk 7 zegt hij het zo:

Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

ROMEINEN 7:26

Ik bedoel, je kunt niet zeggen dat dat niet waar is voor een christen. Je lichaam heeft nog steeds die zonde die er de baas over probeert te worden. En je bent daar niet helemaal vrij van tot de opstanding. Dat zal de verlossing van het lichaam zijn.

En natuurlijk, die uitspraken in hoofdstuk 6 — hij beantwoordt daar de vraag:

Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?

ROMEINEN 6:1

Hij zegt van niet:

Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

ROMEINEN 6:14

Dat is min of meer een gebiedende wijs. Zoals ik al zei, in hoofdstuk 6, vers 14:

De zonde zal niet over jullie heersen. Het is geen voorspelling, het is een gebiedende wijs. Het betekent in wezen: je mag niet toestaan dat de zonde over je heerst. Bedenk dat hij het in hoofdstuk 6 niet heeft over hoe je een zondeloos leven leidt, en dat hij ook geen zondeloos leven beschrijft. Hij beschrijft de verplichting om geen zondig leven te leiden. En die verplichting is, zoals hij ons in hoofdstuk 7 laat zien, niet altijd makkelijk na te komen, ook al zou je het willen. Zelfs wanneer je wilt stoppen met zondigen, merk je dat er nog iets anders is om mee om te gaan. Dat wordt de zonde in je leden genoemd, een wet van de zonde.

14

Bevrijding door de wet van de Geest

Nu zul je zien dat hij in vers 2 van hoofdstuk 8 gaat zeggen:

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

ROMEINEN 8:2

Dus van het probleem dat mij laat zondigen, die wet van de zonde in mijn vlees — daarvan kan ik vrij zijn. Maar wat betekent het om daarvan vrij te zijn? Ten eerste is het de wet van de Geest van het leven in Christus die dat doet. De oplossing ligt dus in de Heilige Geest. Maar in welke zin maakt de Heilige Geest mij daarvan vrij? En dit is iets wat we hier bij Paulus moeten begrijpen, want iemand zou kunnen zeggen: nou, de wet van de Geest van het leven maakt mij daarvan vrij wanneer ik volledige heiliging ervaar, of wanneer ik gedoopt word met de Heilige Geest en kracht uit de hoogte ontvang, of zoiets.

Nu, terzijde, ik ben niet tegen heiliging, en ik ben gedoopt met de Geest. Ik geloof daarin. Maar ik denk niet dat Paulus het daarover heeft, want ook al ben ik gedoopt met de Geest, dat is niet de totale oplossing geweest voor de zonde in mijn leven. Ik heb sindsdien nog steeds gezondigd. Dus alleen maar vervuld raken met de Geest, of alleen maar iets krijgen dat heiliging heet, als dat werkelijk beschikbaar is — volledige heiliging — mensen die ik ken die naar verluidt volledige heiliging hebben ontvangen, hebben nog steeds hun problemen met zonde. Dus hoe kan het dat de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus mij vrijmaakt van de wet van de zonde? Hier heeft hij het specifiek over dat beginsel in mij dat mij laat zondigen. Als ik daarvan vrij ben, ga ik niet meer zondigen, toch? Klopt, dat doe ik dan niet. Maar hoe wordt deze vrijheid van die wet verkregen?

15

Zonde en Geest als zwaartekracht en lift

De illustratie die ik altijd gebruik, omdat het een goede is, is niet van mijzelf afkomstig. Iemand schreef me, nadat ik dit had gebruikt op de radio, ik denk vorige week, en zei: oh, dat was briljant, jij bent briljant. Nee, ik ben niet briljant. Dit is vaak gebruikt. Dit is niet van mij. Het enige briljante aan mij is dat ik het niet vergeet, zodat ik het kan herhalen. Maar ik pleeg hier plagiaat. Ik weet niet wie ik plagieer. Het is een oude illustratie die perfect werkt, en ik vind hem mooi.

Dat komt omdat Paulus, wanneer hij het heeft over de wet van de zonde in zijn leden, spreekt over een beginsel zoals een natuurwet — zoals de zwaartekracht. En de zwaartekracht is echt een goede analogie, want de zwaartekracht trekt je naar beneden. Als je omhoog wilt stijgen, zal de zwaartekracht je dat beletten. Als je een

berg wilt beklimmen, zal de zwaartekracht dat heel, heel moeilijk maken. Als het een heel hoge berg is, zal de zwaartekracht je ervan weerhouden helemaal boven te komen, omdat je uitgeput zult raken. Je zult al je krachten inzetten, maar de zwaartekracht werkt de hele tijd tegen je. Als je met polsstokhoogspringen over een lat op negen meter hoogte wilt springen, zal de zwaartekracht je waarschijnlijk ook daarvan weerhouden. Je kunt niet zomaar door de lucht zweven. De zwaartekracht houdt je aan de aarde gebonden.

Zonde in mijn leden zou je zo kunnen noemen — een soort geestelijke zwaartekracht, of morele zwaartekracht. Ze trekt me naar beneden. Ze heeft de neiging me tot lager gedrag te brengen dan ik zou willen. Ik wil me daarboven verheffen. Ik wil niet zondigen, maar deze wet sleurt me naar beneden, zodat het me maar niet lukt eroverheen te komen. Maar hij zegt:

De wet van de Geest die leven geeft, heeft me bevrijd van de wet van zonde en dood. Betekent dat dat de wet van de zonde en de dood niet meer bestaat zodra ik de Geest heb? Niet per se.

De analogie is die van het opstijgen in een vliegtuig: dan ontdek je dat er nog andere wetten zijn naast de wet van de zwaartekracht — natuurwetten. Het vliegtuig kan van de grond komen, niet omdat de zwaartekracht niet bestaat, maar omdat er wetten van de aerodynamica zijn waarvoor de machine is ontworpen. Terwijl het vooruit beweegt, zijn de vleugels zo gevormd dat de lucht eronder en de lucht erboven zich zo tot elkaar verhouden dat er iets ontstaat dat we lift noemen. De wetten van de aerodynamica overwinnen de wet van de zwaartekracht. Zesduizend jaar lang zijn mensen er nooit in geslaagd de wet van de zwaartekracht te overwinnen, behalve misschien met heteluchtballonnen — en ook dat maakt op een bepaalde manier gebruik van de wetten van de aerodynamica, of misschien van nog andere wetten. Maar het punt is dat toen het vliegtuig werd uitgevonden, de mens eindelijk de zwaartekracht kon overwinnen, in elk geval voor een tijdje, zolang hij die wetten van de aerodynamica gebruikte.

Wanneer het vliegtuig zonder brandstof komt te zitten, valt het naar beneden, omdat het niet alleen lift nodig heeft maar ook stuwkracht, en die zal het dan missen. En een helikopter die zonder benzine komt te zitten, heeft geen lift meer, en die stort meteen naar beneden. De wetten van de aerodynamica maken mij dus vrij van de wet van de

zwaartekracht, maar alleen zolang ik ze benut. Ze maken mij niet blijvend vrij. Ze maken mij alleen voorlopig vrij. Ik heb de mogelijkheid, zolang ik de wetten van de aerodynamica kan gebruiken, om niet aan de zwaartekracht te bezwijken.

Ik zou wel zes mijl hoog kunnen zijn, en de zwaartekracht zou het liever anders zien, maar de zwaartekracht wint niet. De aerodynamica wint. Maar kijk, stel dat ik zes mijl boven de grond in het vliegtuig zit. Ik zeg: wow, kijk eens hoe klein alles daar beneden is. Normaal gesproken kom ik niet eens zo hoog als die bomen, maar nu ben ik mijlenver boven de grond. Ik ben duidelijk vrij van de wet van de zwaartekracht. Nou, in zekere zin is dat waar, maar zodra ik de deur van dat vliegtuig uitstap en me te vrij voel, zal ik merken dat zodra ik niet meer in het vliegtuig ben, de wetten van de aerodynamica niet meer voor mij werken. En wat is er dan nog? De zwaartekracht. Die is er nog net zo goed als altijd. De zwaartekracht verdwijnt niet. Het is alleen dat de aerodynamische wetten haar kunnen tegenwerken, haar kunnen overwinnen, zolang ze worden toegepast. Zodra ze niet meer worden toegepast, wint de zwaartekracht weer.

16

Vrijheid zolang we in de Geest wandelen

Nu, in morele of geestelijke zin is dit ook waar. Er is een wet die de wet van de zonde in mijn leden kan overwinnen. Het is de wet van de Geest van het leven in Christus. Terwijl ik die kracht gebruik, die wet die God door Christus beschikbaar heeft gesteld, maakt die mij vrij. Net zoals wanneer ik in het vliegtuig zit, ben ik bij wijze van spreken vrij van de wet van de zwaartekracht, maar niet onvoorwaardelijk, niet zonder voorbehoud. Ik ben er voorlopig vrij van zolang ik het gebruik.

Dus terwijl ik wandel in de kracht van de Geest, terwijl ik in de Geest wandel, vervul ik de begeerte van het vlees niet. Dat is wat Paulus zegt in Galaten 5:16. De begeerte van het vlees regeert over mij zoals de zwaartekracht dat doet, tenzij ik in de Geest wandel. Dan maak ik gebruik van andere wetten die hoger zijn, hoger dan de wet van de zonde en de dood. De wet van de Geest van het leven in Christus maakt mij vrij van de wet van de zonde en de dood, en ik doe niet wat het vlees wil doen wanneer ik in de Geest wandel. Dus Galaten 5:16 zegt:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

En zo ook hier, in Romeinen 8:4 — we komen hier nog op terug — zegt hij:

opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:4

Wandelen naar de Geest.

Nu hebben we het over struikelen gehad; nu hebben we het over wandelen. Wandelen en struikelen zijn niet hetzelfde. Ze houden verband met elkaar, maar zijn elkaars tegengestelde. Wanneer je wandelt, zet je stappen en val je niet om. Je komt vooruit. Wanneer je struikelt, is dat een onderbreking. Je komt niet vooruit. Je staat niet overeind. Je valt. Je maakt geen vooruitgang wanneer je struikelt. Struikelen is een onderbreking van het wandelen. Het is een ongewenste onderbreking, maar het gebeurt soms door zwakheid, onoplettendheid, onachtzaamheid, wat dan ook. Mensen struikelen soms terwijl ze aan het wandelen zijn.

Wat is dan het verschil tussen wandelen en struikelen? Wandelen betekent dat je een geslaagde stap zet en niet valt. Je zette nog een geslaagde stap en viel niet. Je zette er nog een, en zolang je dat blijft doen, ben je aan het wandelen. De eerste keer dat je een mislukte stap zet, val je. Op dat moment ben je niet aan het wandelen, dan struikel je.

17

Leren wandelen zoals een kind leert lopen

Nu is het begrijpelijk dat baby's struikelen wanneer ze leren lopen, want ze hebben er geen ervaring mee. Het is al verbazingwekkend dat ze het überhaupt proberen. Vaak komen ze prima vooruit op handen en voeten. Maar er is iets in hen dat maakt dat ze willen opstaan en lopen. Er is een menselijk instinct dat God in ons gelegd heeft, dat maakt dat we rechtop willen staan en willen lopen. Dus de baby is niet tevreden om alleen maar op zijn billen rond te schuifelen, zoals ze soms doen, of alleen maar op

handen en voeten rond te kruipen, zelfs als hij sneller kruipt dan loopt. Hij wil per se lopen. En dus probeert hij het uiteindelijk. En wanneer hij dat doet, zet hij een stap, misschien één stap, en valt dan om. Misschien twee of drie stappen voordat hij voor het eerst valt, als het een wonderkind is.

Maar wat hier gebeurt, is dat de ouders die stappen zien, en dat ze daarna zien dat de baby op zijn billen op de grond zit omdat hij gevallen is. Ze zeggen: wow, de baby heeft zijn eerste stapjes gezet! Joepie, laten we een taart bakken, laten we het vieren! En de baby heeft maar één stap of twee gezet en is toen gevallen, maar dat is goed, dat is genoeg, dat is een begin. Maar wanneer die baby vijf jaar oud is, kan hij beter niet elke keer omvallen na twee of drie stappen, anders kun je hem naar de dokter brengen om te kijken of er een specialist nodig is. Wat is er mis met dit kind? Hij is vijf jaar oud en kan nog steeds niet lopen. Maar je ziet: je wordt er beter in. Je wordt er beter in. Je krijgt meer ervaring naarmate je het consequent blijft doen.

18

Na het struikelen weer opstaan en groeien

Als een baby nu twee of drie stappen zou zetten en dan zou vallen en zou zeggen: oké, ik stop ermee, en het niet meer zou proberen, dan zou hij nooit verder leren lopen dan die paar stappen. Het komt doordat de baby weer opstaat en het blijft proberen, en er uiteindelijk goed in wordt. En als je op je best bent — nou ja, wij zijn die leeftijd inmiddels wel voorbij — dan val je bijna nooit meer. Als je mijn leeftijd bereikt, begin je af en toe weer eens te vallen. Maar dat komt door de wetten van de thermodynamica en de zonde en dat soort dingen, en de sterfelijkheid. Maar de waarheid is dat je, zodra je een bepaalde drempel bereikt hebt, bijna nooit meer valt. Maar het kan nog steeds gebeuren. Iemand kan een atleet zijn die sneller rent dan wie dan ook, maar hij kan nog steeds af en toe struikelen, en het is voorgekomen dat dat ook gebeurde.

Ik herinner me dat ik Chariots of Fire zag, toen Eric Liddell meedeed aan een van die wedstrijden vóór de Olympische Spelen, en een van de andere lopers tegen hem aan botste en hem van de baan af duwde. Hij valt neer, rolt een paar keer over de grond, en de andere lopers rennen door. Hij komt weer overeind, staat weer op, rent verder en wint de wedstrijd, ondanks die tegenslag. Zo'n val, dat is gênant als het je overkomt terwijl je voor een menigte rent. Dat wil je niet laten gebeuren. Maar hij zegt niet

gewoon: nou, ik lig nu toch op de grond, het is hier wel lekker, ik denk dat ik hier maar blijf liggen. Nee, hij staat weer op en zegt: dat is niet goed. Ik ga... ik ga doorrennen. Ik ga winnen. En dat deed hij ook.

En zo werkt het ook met lopen. Wandelen in de Geest doen we niet volmaakt, maar we zouden er beter in moeten worden. Een jonge christen is nog erg onervaren in het wandelen in de Geest en valt misschien net zo vaak als hij een succesvolle stap zet, een tijdlang, maar uiteindelijk wandelt hij consequenter als christen in de kracht van de Geest, en zondigt hij op die momenten niet. Maar zodra je struikelt, zondig je weer, want de zwaartekracht is er nog steeds. Zodra de aerodynamica niet meer werkt, lig je weer op de grond.

In het christelijk leven ben ik dus nog gebonden aan de wet van de zonde. Ik kan die overwinnen, maar ik kan niet zomaar een schakelaar omzetten en haar in één keer voorgoed overwinnen — oké, ik leid nu een zondeloos leven, het is allemaal in orde. Nee, ik moet zeggen: oké, elke keer dat ik een stap zet, moet ik wandelen in de Geest. Ik mag niet onachtzaam zijn. Ik moet opletten waar ik mijn voet neerzet. Ik moet uitkijken voor gevaren. Ik moet uitkijken voor gladde plekken. Want zelfs als volwassene kun je naar buiten lopen en zomaar onderuitgaan omdat er ijs op de stoep ligt waar je niets van wist. Dat is best gênant wanneer dat gebeurt. Maar hé, je bent een ervaren wandelaar. Je valt niet vaak, maar het gebeurt nog steeds als je niet oplet.

19

Elke stap blijft afhankelijk van de Geest

De christelijke wandel is dus iets wat moment na moment, stap voor stap, afhangt van de kracht van de Heilige Geest. Zodra je daar achteloos in wordt, is de kans groot dat je weer valt, vooral als het je juist heel goed is gegaan. Als je een geestelijk mens bent die al jarenlang in de Geest wandelt, kun je gaan vergeten dat je de Heilige Geest nodig hebt, en gewoon gaan denken: dit kan ik wel, dit heb ik onder controle. En wanneer je op jezelf gaat vertrouwen in plaats van op de Geest van God, dan vinden er soms ernstige misstappen plaats. Er gebeuren soms schandalen en zulke dingen met predikers die gewoon een beetje te zelfverzekerd zijn geworden en denken dat ze niet

meer zo voorzichtig hoeven te zijn, omdat ze inmiddels zo geestelijk en belangrijk zijn dat hun niets meer kan overkomen. Maar toch falen ze soms alsnog. Alleen de Geest kan dat, dag na dag, voorkomen.

Ik denk dus dat Paulus hier in de tegenwoordige tijd kan spreken. Dit is hoe hij is wanneer hij niet in de Geest wandelt. Nu wandelde hij waarschijnlijk meestal wel in de Geest, maar hij was niet volmaakt. Iedereen kan vallen. Jakobus zei dat we struikelen, en wanneer we dat doen, zijn we niet volmaakt. En Paulus struikelde waarschijnlijk ook. Maar wanneer hij niet in de Geest wandelde, ging het zo — wanneer hij struikelde, ging het zo: ik wilde het goede doen, maar op de een of andere manier was er iets, deze andere wet in mij, deze wet van de zwaartekracht die mij naar beneden trekt. Maar ik heb ontdekt dat er een andere wet is die mij daarvan bevrijdt. En wanneer ik in de Geest wandel, dan geldt:

20

Rechtvaardiging, heiliging en verheerlijking

De wet van de Geest die in Christus Jezus leven geeft, bevrijdt me van de wet van zonde en dood. In hoofdstuk 8 is het antwoord, in elk geval een deel ervan: wandel in de Geest. Ik zeg 'een deel ervan' omdat er, wanneer Paulus vraagt:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

ROMEINEN 7:24

het antwoord eigenlijk uit drie delen bestaat. Het eerste deel wordt heel kort behandeld in Romeinen 8:1 —

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:1

Maar dat heeft hij in de voorgaande hoofdstukken al grondig besproken, dus daar besteedt hij verder geen tijd meer aan. Hij gaat het niet meer hebben over rechtvaardiging, wat het tegenovergestelde is van veroordeling. Dat is het eerste deel

van de oplossing; dat terrein hebben we min of meer al gehad. Nu willen we het hebben over, laten we zeggen, heiliging, oftewel het wandelen — het overwinnen van de macht van de zonde. Dat is wandelen in de Geest. Dat is daar de oplossing. Maar tegen het einde van het hoofdstuk komen we bij een derde deel, en dat is zelfs de verlossing van ons lichaam, wat de verheerlijking is, wanneer we uit de dood worden opgewekt.

Paulus ziet dus drie delen in het antwoord. Wat is de bevrijding van deze zondigheid? Wel, allereerst veroordeelt God je er niet voor, omdat je een christen bent — rechtvaardiging is een deel van de oplossing. Een ander deel is dat Hij je Zijn Geest geeft, om in de Geest te wandelen; dat is het proces van heiliging. En dan krijg je natuurlijk aan het einde van dit leven de verheerlijking, wanneer Hij dit lastige lichaam helemaal wegneemt en je een nieuw lichaam geeft dat al deze zwakheden niet heeft. Dat gaan we zien terwijl we door hoofdstuk 8 heen gaan. Maar zo begrijp ik hoofdstuk 7, en wat Paulus daar zegt.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Romeinen 7:13
- Romeinen 7:12
- Romeinen 7:14-26
- Romeinen 8:6
- Romeinen 7:14
- 1 Korinthe 6:20
- Romeinen 6:12
- Romeinen 6:14
- Romeinen 7:26
- Handelingen 1:8
- Romeinen 7:18
- Romeinen 7:7
- Romeinen 7:8
- Romeinen 7:9-11
- Romeinen 7:15

- Galaten 5:17
- 1 Timotheüs 1:15
- Romeinen 8:5-7
- Romeinen 7:24
- Romeinen 7:25
- Romeinen 8:23
- Romeinen 7:17
- Romeinen 7:20
- Efeze 2:3
- Romeinen 8:1
- Mattheüs 26:40-41
- Jakobus 3:2
- Romeinen 8:7
- Romeinen 6:1
- Romeinen 8:2
- Galaten 5:16
- Romeinen 8:4

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.